

Andrzej Kempisty

Żerniki Górne, pow. Busko-Zdrój

Informator Archeologiczny : badania 6, 88

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko położone jest na szczycie rozległego, piaszczystego wzniesienia porośniętego wysokopięnnym lasem sosnowym, około 1 km od osady Zieleniec - Zbąszynek. Na obszarze 2/3 ara odkryto 33 groby popielnicowe. Mniej więcej połowa grobów zawierała 2 lub 3 popielnice. Odznaczały się one wówczas większą ilością / powyżej 10 / naczyń przystawnych. Kilka grobów, o budowie identycznej z pozostałymi, pozbawione było śladów kości. Przedmioty metalowe odkrywano z reguły we wnętrzach popielnic, na kościach, rzadziej między nimi. Materiał ceramiczny wykazuje cechy charakterystyczne dla grupy zachodniowielkopolskiej /uradzkiej/ ludności kultury łużyckiej. Zbadano fragment cmentarzyska datować można na najmłodszy okres epoki brązu.

Prace będą kontynuowane w następnych sezonach badawczych.

ŻERNIKI GÓRNE, pow. Busko-Zdrój

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej
Uniwersytetu Warszawskiego

Badania prowadził dr Andrzej Kempisty.

Finansował WKZ w Kielcach, Cmentarzysko kultury ceramiki sznurowej, mierzanowickiej i trzcienieckiej. Schyłek neolitu - I i II okres epoki brązu.

Badania wznowiono po 3-letniej przerwie. Dotyczyły one części cmentarzyska położonej na południowy wschód od wcześniej przebadanego i zrekonstruowanego kopca kultury trzcienieckiej. Zbadano 16 dalszych grobów /nry 117-132/, w tym 1 zbiorowy grób kultury trzcienieckiej, 3 groby kultury mierzanowickiej i 12 niszowych grobów kultury ceramiki sznurowej.

Na szczególną uwagę zasługuje grób trzcieniecki należący do fazy żernickiej bardzo silnie uszkodzony w czasie wybierania ziemi na budowę kopca. Zbadano też duży fragment rowu po wybranej ziemi i zadokumentowano przebieg procesów stokowych, które doprowadziły do zapełnienia i wyrównania rowów przykopcowych. Do cenniejszych odkryć należą też 2 inne układy stratygraficzne: grób kultury mierzanowickiej częściowo wkopany w wejście do grobu niszowego kultury ceramiki sznurowej i silnie uszkodzony pochówek fazy żernickiej nad niszą grobu kultury ceramiki sznurowej.

Badania nie doprowadziły do określenia południowoschodniego zasięgu cmentarzyska i z tego powodu będą kontynuowane w następnych sezonach.